

**ZWIERCIADŁO HISTORII
– KORDIAN JULIUSZA
SŁOWACKIEGO JAKO
DRAMAT O LOSACH POLSKI**

**TADEUSZ BANOWSKI
BEATA ZIELIŃSKA**

SCENARIUSZ LEKCJI

Program nauczania języka polskiego dla szkoły branżowej II stopnia

opracowany w ramach projektu

„Tworzenie programów nauczania oraz scenariuszy lekcji i zajęć wchodzących w skład zestawów narzędzi edukacyjnych wspierających proces kształcenia ogólnego w zakresie kompetencji kluczowych uczniów niezbędnych do poruszania się na rynku pracy”

dofinansowanego ze środków Funduszy Europejskich w ramach Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój, 2.10 Wysoka jakość systemu oświaty

Warszawa 2019

Redakcja merytoryczna – dr Jolanta Sawicka-Jurek

Recenzja merytoryczna – Dorota Dąbrowska

Bożena Święch

Katarzyna Szczepkowska-Szczeńiak

Jadwiga Iwanowska

Redakcja językowa i korekta – Altix

Projekt graficzny i projekt okładki – Altix

Skład i redakcja techniczna – Altix

Warszawa 2019

Ośrodek Rozwoju Edukacji

Aleje Ujazdowskie 28

00-478 Warszawa

www.ore.edu.pl

Publikacja jest rozpowszechniana na zasadach wolnej licencji Creative Commons –
Użycie niekomercyjne 4.0 Polska (CC-BY-NC).

<https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/deed.pl>

Temat lekcji

Zwierciadło historii – Kordian Juliusza Słowackiego jako dramat o losach Polski

Klasa/czas trwania zajęć/lekcji

I/45 minut

Cele

Uczeń:

- przedstawia elementy biografii Słowackiego;
- określa genezę dramatu;
- interpretuje tytuł i motto dramatu;
- wyszukuje opinii na temat faktów i postaci historycznych;
- określa czas i miejsce wydarzeń;
- wskazuje rolę postaci fantastycznych.

Metody/Techniki/Formy pracy

- praca całego zespołu;
- praca w grupach;
- dyskusja panelowa.

Środki dydaktyczne

- *Kordian* Juliusza Słowackiego.

Opis przebiegu lekcji

Przed lekcją uczniowie przygotowują informacje biograficzne o Juliuszu Słowackim i kontekstach historycznych (np. powstanie listopadowe, zabory, emigracja).

Część wstępna

Uczniowie przedstawiają elementy biograficzne związane z pobytem w Paryżu, kontaktami z emigrantami i przybliżają sytuację w Polsce (klęska powstania listopadowego, okres zaborów, emigracja). Nauczyciel prosi o interpretację tytułu, motto dramatu.

Część właściwa

Uczniowie wskazują czas i miejsce zdarzeń w Przygotowaniu. Nauczyciel informuje uczniów, że podczas dyskusji panelowej będą określać znaczenie pojawiających się postaci realistycznych i fantastycznych w Przygotowaniu i Prologu oraz wskazywać znaczenie Prologu dla głównej idei dramatu. Wyznacza spośród uczniów dwa gremia

- ekspertów i słuchaczy. Młodzież przygotowuje opracowanie problemów:
- rola dialogu postaci fantastycznych w kontekście historii Polski;

- rozrachunek z postaciami historycznymi odpowiedzialnymi za przebieg powstania listopadowego;
- odczytanie znaczenia trzech postaci z Prologu – przedstawienie poglądów wieszczów na temat narodu polskiego.

Uczniowie dyskutują nad problemami, przedstawiają propozycję odczytania scen i przedstawiają swoje rozwiązania. W drugiej fazie pozostali uczniowie zadają pytania, będące inspiracją do dalszych rozważań. Prezentują ostateczne rozwiązania i ustalenia.

Część podsumowująca

Uczniowie wskazują przyczyny upadku powstania, zwracają uwagę na krytyczną ocenę mesjanistycznej koncepcji Mickiewicza, poglądy Słowackiego i wskazują na zapowiedź idei walki.

Komentarz metodyczny

Podczas lekcji rozwijana jest umiejętność pracy w zespole, kształtowana postawa odpowiedzialności, rozwijana komunikacja i kształcenie rozwiązywania sytuacji problemowej, wymagającej wyrażania sądów i opinii. Umiejętności te powiązane są z kompetencjami kluczowymi i mają odniesienie do potrzeb rynku pracy. Podczas lekcji należy szczególną uwagę zwrócić na mocne strony uczniów i przy ich pomocy rozwijać strony słabe, szczególnie do uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi. Starać się o budowanie przyjaznej atmosfery pracy, sprzyjającej kształtowaniu rozwoju pozytywnych emocji i rozwijaniu doświadczeń; dostosować materiały i narzędzia do warunków i możliwości, np. w tekstach stosować zakreslenia, wydłużyć czas pracy, zorganizować pomoc koleżeńską. W czasie oceny należy korzystać z oceniania kształtującego, wspierającego ucznia oraz samoocenę i ocenę koleżeńską, wzmacniać ucznia pochwałą nawet za niewielkie postępy, a także udzielać informacji zwrotnej o tym, co uczeń robi dobrze, a gdzie popełnił błędy lub co wykonał źle, w jaki sposób może uzupełnić braki lub poprawić błędy oraz poinformować o tym, jakimi metodami może doskonalić swoje umiejętności. Uczniowi zdolnemu należy umożliwić rozwój, angażując go do dodatkowych czynności, powierzyć opracowanie pomocy dydaktycznych. W odniesieniu do uczniów z orzeczeniem o kształceniu specjalnym należy dostosować wymagania do zaleceń określonych przez poradnię psychologiczno-pedagogiczną.